

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 467: Tín Tâm Thanh Tịnh, Nghĩa Là Từ Việc Tin Vào Văn Tự Bát-Nhã Đây, Khởi Lên Quán Chiếu Bát-Nhã, Mà Đạt Được Nhất Tâm Thanh Tịnh. Tuy Chỉ Nói Một Chữ Tín, Nhưng Giải, Hành, Chứng đều Được Bao Hàm Trong Đó

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 040)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Tín tâm thanh tịnh, nghĩa là từ việc tin vào Văn tự Bát-nhã này, khởi lên Quán chiếu Bát-nhã, mà đạt được nhất tâm thanh tịnh. Tuy chỉ nói một chữ Tín, nhưng Giải, Hành, Chứng đều được bao hàm trong đó.】

Điều này phía trước tôi đã từng báo cáo cùng quý vị rồi, đặc biệt là trong các kinh điển Liễu nghĩa, một chữ liền hàm nhiếp rất nhiều ý nghĩa. Nói một chữ “Tín”, thì Tín, Giải, Hành, Chứng đều nằm trong chữ này, cho nên chữ Tín này là viên mãn, là cứu cánh; nếu phía sau mà thiếu mất Giải, Hành, Chứng thì chữ Tín sẽ không viên mãn, không cứu cánh. Nói một chữ “Giải”, thì trong Giải có Tín, có Hành, có Chứng; nói chữ “Chứng”, thì trong Chứng có Tín, có Giải, có Hành; một là bốn, bốn là một, bất kỳ một chữ nào cũng hàm nhiếp các chữ khác, bao trùm một cách viên mãn ở trong đó, tín tâm như vậy liền thanh tịnh. Cho nên điều quan trọng là “tin vào Văn tự Bát-nhã này”, chính là thật sự tin tưởng những đạo lý mà Phật đã giảng trong kinh. Vì sao lại thật sự tin tưởng? Vì đã thấu suốt rồi, thật sự hiểu được ý nghĩa rồi, có thể thấy niềm tin này không phải là mê tín, không phải là gượng ép tin, mà là chánh tín. Đạo lý Phật giảng tôi đều hiểu rõ, tôi tin tưởng Ngài, một chút cũng không mê hoặc. Sau khi tin rồi, tôi liền phải đi thực hành, sau khi làm rồi, chứng minh được những gì tôi tin là thật, chứng minh lời Phật nói không hề hư giả, ngay trong lúc làm mà chứng thực. Tín, Giải, Hành, Chứng; Chứng là chứng cái gì? Chứng chính là chứng minh Tín, Giải, Hành ở phía trước là một chứ không phải hai. Chẳng phải rời khỏi Tín, Giải, Hành, lại có một cái gì khác để cho quý vị chứng, vậy thì sai

rồi. Do đó có thể thấy, cái chứng đó nằm ở đâu? Chứng ngay trong đời sống hằng ngày, chứng thực ngay trong cuộc sống. Giống như Thích Ca Mâu Ni Phật đắp y ôm bát, ngay trong đó liền chứng thực rồi, Phật pháp cứu cánh viên mãn hiển hiện ra ngay trong việc đắp y ôm bát, vô cùng rõ ràng, tường tận. Phật sống trong Bát-nhã Ba-la-mật cứu cánh viên mãn, từng li từng tí đều là Bát-nhã Ba-la-mật viên mãn. Mặc áo cũng vậy, mảy may khiếm khuyết đều không có, ăn cơm cũng vậy, đi đứng cũng vậy, giảng kinh thuyết pháp lại càng không cần phải nói, mọi thứ đều viên mãn, cuộc sống đó mới gọi là Đại Viên Mãn. Mật tông có pháp Đại Viên Mãn, nhưng cuộc sống như thế mới thực sự gọi là Đại Viên Mãn.

Quay đầu nhìn lại chúng ta, chuỗi ngày chúng ta đang trải qua hiện nay, chúng ta mặc áo cũng phiền não, đi ra khỏi cửa, chọn cái này, lựa cái kia, không biết mặc bộ nào thì tốt. Nữ cư sĩ so với nam cư sĩ lại càng khó hơn, không biết chọn thế nào cho đẹp! Ăn cơm cũng không biết ăn món gì mới ngon? Không có việc gì là không sanh phiền não. Chúng ta sống trong đại phiền não, làm gì có được trí tuệ viên mãn như Phật Bồ-tát!. Nếu quý vị làm rõ được những sự thật này, quý vị mới biết được rằng Phật pháp là không thể không học, không học thì quá khổ rồi, không học thì không biết làm sao để sống qua ngày, hồ đồ lú lẫn sống qua một đời, thật đúng là sống say chết mộng. Học Phật rồi thì liền minh bạch, chuyển phiền não thành Bồ-đề, chuyển cuộc sống phiền não thành cuộc sống trí tuệ, đây là lợi ích của việc học Phật, cả cuộc đời đều được chuyển biến đổi mới. Phật pháp không thể không học, đặc biệt là mấy bộ kinh Đại thừa mà chúng ta đã nhắc đến, mấy bộ kinh Đại thừa này có thể nói đều là đi thẳng vào vấn đề, không quanh co uốn khúc, học rồi lập tức có tác dụng, học đến đâu áp dụng đến đó, áp dụng vào cuộc sống, áp dụng vào công việc, áp dụng vào việc đối nhân xử thế tiếp vật.